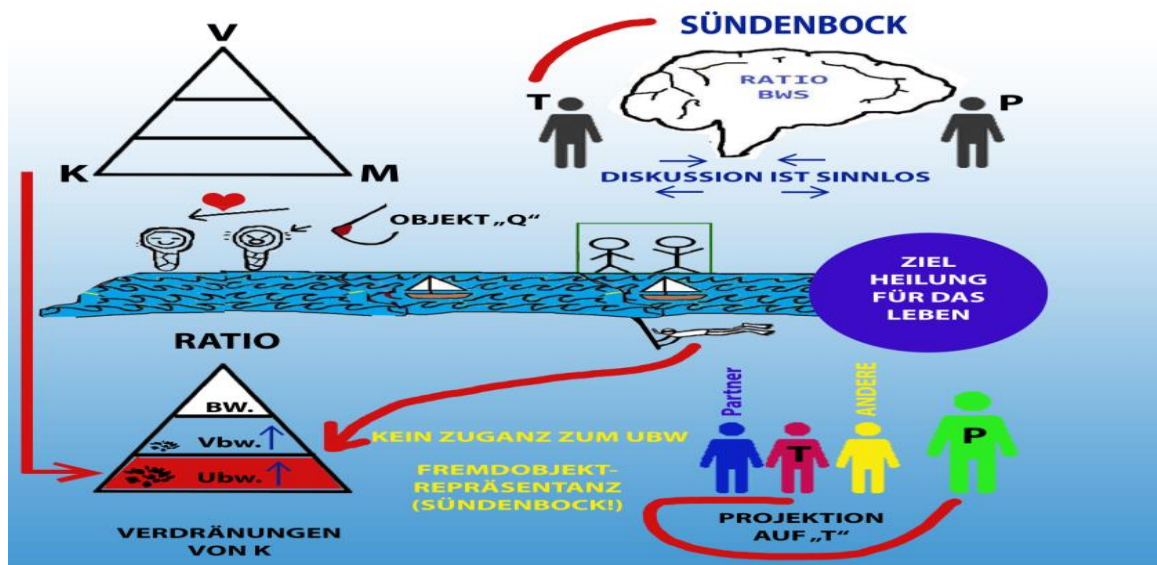

1 Trauma wczesnego dzieciństwa i ich wpływ na relacje międzyludzkie

Model relacji obiekt-relacja-teoria

Rys. 1: Pochodzi z własnego źródła: Andrawis A, (2018).

Jak opisał Andrawis A, (2018), rysunek 1 przedstawia związek triangulacyjny pomiędzy ojcem V, dzieckiem K i matką M. Przedstawienie to przedstawia traumę wczesnego dzieciństwa, która została nieświadomie stłumiona / stłumiona V-UBW.

Represje wynikają z konfliktów obiektywno-relacyjnych i urazów podstawowych potrzeb dziecka. Patrz powyżej na ilustracji z rysunku 1: The Weeping Child (Andrawis A, 2018). Strukturalne braki osobowości i destrukcyjno-infantyle wzorce zachowań represjonowanego nieświadomego są wynikiem traum wczesnego dzieciństwa. Jest to relacja pomiędzy dzieckiem, matką i piersią. Metafora: Mother-breast, która przedstawia się jako źródło życia dla dziecka (tamże).

Konflikty relacji obiektowej

Wszystkie nowo narodzone dziecko potrzebuje miłości!

Nowo narodzone dziecko potrzebuje podstawowych potrzeb, takich jak "miłość", jak również ciepło, bezpieczeństwo i jedzenie. Są to najważniejsze egzystencjalne podstawy przetrwania malucha. Jeśli te podstawowe potrzeby nie są zaspokajane, są to powody płaczu dziecka. Inne przyczyny dyskomfortu malucha mogą być inne: Samo narodziny i oddzielenie pępowiny pomiędzy dzieckiem i matką są traumą dziecka. Po porodzie noworodek otrzymuje inną formę pokarmu, co prowadzi do wzdęć w przewodzie pokarmowym i bolesnego ciśnienia w brzuchu. Żołądek dziecka jest mały, co szybko sprawia, że jest ono głodne i płacze. Jego dyskomfort wyraża się w krzykach. Produktem wyjściowym jest kwaśne środowisko, które powoduje ból i zaczerwienienie skóry. Innym powodem płaczu są różne choroby, które dziecko może doświadczyć jako traumę. Świat dziecka upada, ponieważ nie może racjonalnie zrozumieć i w ten sposób rozwija uczucie nie bycia kochanym i docenianym. Nowo narodzone dziecko wpada zatem w rolę bezsilności. W ten sposób podstawowe zaufanie i miłość dziecka zostały naruszone (tamże).

Skutkuje to wczesnym dzieciństwem traumy, które zostały wepchnięte w nieświadomość, którą nazwałem metaforą "komora grobowa nieświadomości". Objawiają się one w komorze grobowej i w dalszym przebiegu życia rozwijają się w objawy patologiczne. Z tego stanu ekstradykcji powstają zaburzenia rozwoju osobowości, zaburzenia rozwoju osobowości, osłabienie ego, poczucie braku bezpieczeństwa i kompleksy niższości.

Dlatego też superego stoi na pierwszym planie i te niepokojące obrazy pozostają wyprostowane (ibid.). Kiedy pierwotna miłość i zaufanie zostały naruszone, te patologiczne objawy są wywoływane w postaci nieufności, dewaluacji i innych konfliktów psychologicznych. Strach zalewa dziecko, które nawet na chwilę nie potrafi pomóc. Objawy lękowe indukują się wtedy same. W związku z tym pierwotny i wtórny kompleks obrzęku odgrywają zasadniczą rolę w rozwoju osobowości. Inne konsekwencje mogą obejmować zaburzenia osobowości. Widać wczesne dzieciństwo. Widzieć traumy jako przyczyny zjawisk transmisji, które są przenoszone jako projekcje od jednej osoby do drugiej i które są skierowane przeciwko zdrowej relacji międzyludzkiej. Kiedy osoba rzuca się na inną osobę, nie jest tego świadoma, a zainteresowana osoba czuje, że została niesprawiedliwie potraktowana. To wydarzenie może szybko doprowadzić do sadomasochistycznych zachowań po obu stronach.

Niebezpieczeństwo polega na tym, że osoba dotknięta chorobą zostanie umieszczona w roli dysfunkcyjności w komunikacji i empatii, co doprowadzi do nierozwiązanych konfliktów, które mogą prowadzić do separacji (ibid.).

Działania te odbywają się na polu stosunku, czubku góry lodowej w metaforze Freuda. Ci, których to dotyczy, zapominają, że przyczyną zła są wczesne dziecięce traumy nieświadomości. W zasadzie nieświadomość nie komunikuje się ze świadomością, co prowadzi do konfliktów interpersonalnych. Niestety, znajduje to również odzwierciedlenie w polityce światowej. Przez które strach i nieufność tworzą wojskowy wyścig zbrojeń broni jądrowej i innych zaawansowanych technologicznie narzędzi wojennych, tak aby ludzie mogli się wzajemnie niszczyć. Żołnierze stają więc twarzą w twarz z innymi żołnierzami w wojnie i walczą ze sobą aż do śmierci. Rodziny, dzieci i przyjaciele cierpią na każdego upadłego żołnierza.

Doświadczenia z przeszłości pokazały, że z egzystencjalnym zagrożeniem, przyszłe lęki i paranoiczne zjawiska i wspierane przez neurotyczną dynamikę masy do I. i II. I i II wojna światowa. Choroby endogenne, takie jak depresja i zaburzenia lękowe wywołane urazami wojennymi, są również uwarunkowane genetycznie i dlatego mogą rozprzestrzeniać się epidemiologicznie. Lęki przechowywane w genach są przekazywane do kilku pokoleń (ibid.).

Odnoszę się do empirycznego zbierania danych - wyników badań, które pokazują, że relacje międzyludzkie mogą się poprawić po przezwyciężeniu traum wypartych we wczesnym dzieciństwie (Andrawis A, 2018 por. załącznik 1, pytanie 25). Niemal wyłącznie pozytywne reakcje 105 osób wskazują na poprawę komunikacji i interakcji poprzez umożliwienie nieobciążonego nowego początku, zapewniając sobie nawzajem życie w pokoju i bez wojny.

Pokój na świecie można osiągnąć poprzez zdrową komunikację. Metafory "Matka Ziemia" nie należy nieustannie bombardować bronią jądrową. Światowe potęgi twierdzą, że szukają wody w kosmosie, ponieważ ich zdaniem Ziemia nie ma wystarczającej ilości wody. Oczywiście to twierdzenie nie jest poprawne. Na naszej planecie jest więcej rzek niż suchego gruntu. Aby zaspokoić podstawowe potrzeby ludzkie, światowe potęgi mogą przesunąć poszukiwanie wody i zasobów mineralnych z kosmosu na Ziemię. Każda misja w kosmosie kosztuje światowe miliardy euro lub dolarów (tamże).

To wielka strata zasobów, ale potrzebujemy ich, aby wykorzystać Matkę Ziemię i jej wystarczająco dużo nieużywanej ziemi.

Na świecie powinno być wystarczająco dużo żywności i zatrudnienia, aby zagwarantować pokój (tamże).

Pozytywny projekt światowy

W tym projekcie światowe potęgi powinny powstrzymać swoje "paranoiczne zachowanie" zbroi wojennej, bo tu tylko strach jest na pierwszym planie. Zamiast tego powinni ufać sobie nawzajem i dbać o siebie. "Życie bez strachu" uzdrowienie przez nadzieję, wiarę i miłość. To przekonanie doprowadzi do satysfakcji w świecie i pokoju. Nigdy nie rezygnować z nadziei i zapewnić, że wspólne życie w pokoju zakończy się sukcesem. Powinny one wspierać ekologizację pustyń takich jak Sahara. Dalej tworzysz wystarczająco dużo miejsc pracy na świecie i w ten sposób można zaspokoić podstawowe potrzeby ludzi (tamże).

Matka Ziemia ma wystarczająco dużo zasobów energetycznych

Kraje tropikalne mają wystarczająco dużo słońca i światła! Światowe potęgi powinny tam zbudować globalną elektrownię słoneczną. Można więc wykorzystać ten klimat i dostarczyć tam wodę do zielonej, suchej gleby. I tylko w ten sposób można zaspokoić potrzeby energetyczne ludzi. Zasoby te były dotychczas wykorzystywane w niewielkim stopniu. Żołnierze mogą być przekształceni w żołnierzy pokoju i okrętów wojennych w normalne

statki transportowe. Takie pomysły powinny być wdrażane na szczeblu dyplomatycznym, aby przyczynić się do pokoju na świecie (tamże).

Metafora "modelu góry lodowej

Metafora "modelu góry lodowej"/topologicznego modelu Freuda "ludzkie miejsce reprezentacji psychiki" składa się z trzech różnych obszarów: Świadomość BW, podświadomość VBW i nieświadomość UBW. Świadomość jest wierzchołkiem metafory modelu góry lodowej After Sigmund Freud (1984, s. 306), poziomem, który my ludzie możemy wchłonąć naszymi zmysłami percepcyjnymi. Możemy czuć, że uczucia są postrzegane. Tak jak autor opisał w roku (2018), aparatem umysłowym jest UBW. w celu porównania z zawartością świadomości, że czubek tego modelu góry lodowej można porównać z ludzką proporcją, świadomości "ja". Z psychoanalitycznego punktu widzenia jest to poziom, na którym ludzie mogą zrozumieć swoją percepcję, emocje i wszelkiego rodzaju relacje międzyludzkie (tamże).

Kiedy postrzegania stają się świadome, wtedy mamy dostęp do zrozumienia i interpretacji. Świadomość składa się z myśli i wartości, tak jak myślimy o czymś. To, co jest postrzegane, znajduje się na poziomie świadomości. Dla tego porównanie z nieświadomym UBW; jest to obszar wspomnień, który nie jest w świadomości, ale został stłumiony. I obejmuje obszary ludzkiego aparatu psychicznego, które nie mogą jeszcze podrobić jak świadomość. W UBS istnieje destrukcyjny wzór zachowania niemowląt, który można opisać jako Psychiczne Procesy Pracy. Poprzez tłumienie wspomnień, wczesnych traum z dzieciństwa, które nigdy nie zostały odkryte ani uświadomione.

Wstępnie świadome VBW jest tym obszarem człowieka, który może pojawić się w świadomości w dowolnym momencie lub nie. Są to wspomnienia, które zostały przywołane lub zapomniane. Sposób myślenia pomiędzy świadomością a UBW.

VBW jest wtedy, gdy coś unosi się w naszych myślach, ale nie pamiętamy tego. Leży pomiędzy świadomością a nieświadomością.

Uciskana nieświadomość nie jest ani świadoma, ani dostępna dla nas i nie ma komunikacji między świadomością a nieświadomością. Metafora: nieświadomość można znaleźć w komorze pochówku, zajezdni, gdzie leżą wszystkie represje "ES", dalsze obrażenia i gorycz, które nigdy nie zostały odkryte lub przetworzone (tamże).

ES" w pracy Freuda stanowi podstawę modelu góry lodowej, której głębokość w niewidocznym

Obszary, ukryte. Represjonowane ES, które według Freuda Ichsa, obejmuje

zawartość, przedwczesne VBS może być, Seitz i z drugiej strony, "wczesne dęby dziecięce

Traumy", które zostały wynajęte i stały się UBW. Można to porównać do metafory "komory grobowej" nieświadomości, której zawartość jest tu represjonowana do UBS, odgrywającej

dużą rolę w obronie i oporze. Te stłumione treści spotkań mogą być ujawniane i uświadamiane na podstawie sprzeciwu sztuki lub technik, psychoanalizy, i mogą być przedstawione jako wiarygodne.

Jeśli ktoś próbuje odkryć nieświadomość, strach jest na pierwszym planie, ponieważ chce nas chronić przed bolesnym odkryciem i dlatego blokuje naszą drogę do nieświadomości (Freud S, 1912, w Nagerze H, 2007). Wszelkie zachowania podświadomości są dla drugiego człowieka negatywne, tak że wszelkie relacje międzyludzkie są kształtowane przez nieporozumienia, nieufność, nienawiść, pogardę, zazdrość, zazdrość i w ten sposób rozwija się "przeciwstawienie się sobie nawzajem", zamiast "współ- i dla siebie nawzajem". Wszelkie te negatywne cechy stłumionej nieświadomości można opisać jako metaforę: "maszynę unicestwienia", która jest skierowana przeciwko jakiegokolwiek związkowi. (ibid.). Dla tego, który pokazuje takie zachowanie, nie jest ono ani świadome, ani dostępne dla niego, ponieważ człowiek nie znajduje dostępu do swojej nieświadomości (Freud S, 1940).

Dla komunikacji interpersonalnej oznacza to, że związek jest zagrożony przez afekty i dlatego relacje międzyludzkie muszą zniknąć. Na większą skalę można również ogłaszać wojny. Można to wytłumaczyć obecnym przykładem fanatyzmu religijnego: fanatycy religijni wykazują paranoiczne zachowanie na zewnątrz i ze względu na wpływy nieświadomości świat wewnętrzny i zewnętrzny nie mogą się już komunikować (Andrawis A, 2018).

Jeśli ktoś chce zmienić ten destrukcyjno-infantyl wzór zachowania na świecie, pojawia się pytanie, jak można doprowadzić do takiego stanu. Tutaj musisz zacząć od siebie: Gotowość do krytycznej refleksji nad sobą jest warunkiem koniecznym do oczyszczenia mojej własnej komory grobowej (terapia) lub do zastanowienia się nad tym tematem. Ponieważ wiemy, że wiedza na temat tego dziwnego świata czy dyscypliny psychoanalitycznej jest bardzo mała. Ale musi być również wola zmiany. Oznacza to chęć odkrycia mojej nieświadomości i rozpoznania destrukcyjno-infantyl wzorców zachowań, które przejawiają się w różnych sytuacjach jako syndrom lub objaw w nieświadomości (ibid.).

Z tej zajezdni komory grobowej ustalane są wzorce zachowań, które są nieprzytomne i są również niszcząco przenoszone na zewnątrz. (ibid.). Mają one negatywny wpływ na relacje międzyludzkie. Podczas terapii i procesu terapeutycznego istnieje szansa na odkrycie tych wzorców. Odbywa się to poprzez rekonstrukcję biografii pacjentów i ich stanu intrapsychnicznego. Ważną rolę odgrywa tu "język interpretacyjny" terapeuty. Cele terapeutyczne to podniesienie nieświadomości do poziomu świadomości, tematyzowanie nieświadomości i wprowadzenie celów terapeutycznych do działania z nowymi spostrzeżeniami (ibid.).

Język tłumaczenia ustnego" opiera się na trzech etapach

Trzy kroki są następujące:

1. rekonstrukcja z wywiadu biograficznego pacjenta lub rodziców i dziadków. Ważne jest rejestrowanie dyspozycji genetycznych.

2. ustanowienie związku między biograficzną anamnezją a psychodynamiką w tu i teraz (istniejący konflikt).

Z języka interpretacji wyjaśniono przyczyny i rozwój choroby, jej objawy oraz związki ze zmianami w destrukcyjnych wzorcach zachowań niemowląt w relacjach międzyludzkich. Jak przejść od tego wzorca zachowania do komunikatywnego zrozumienia świata, empatii, pracy i życia akceptowanego społecznie.

Ten proces zmian jest szczególnie ważny w partnerstwie. Następnie formułowany jest cel terapeutyczny i dostosowywany do tego projektu.

Można sobie wyobrazić ten proces w następujący sposób:

Terapeutę można porównać jako metaforę, z nurkiem w oceanie (ocean należy rozumieć jako duszę w jego głębi nieświadomości), który sam ma dostęp do nieświadomości i podnosi pojedyncze ukryte represje z nieświadomości UBW poprzez przedwcześnie świadomą VB do świadomości BW.

Jeśli terapeuta interpretuje pacjenta, pierwszym pytaniem jest to, czy pacjent zrozumiał interpretację i czy jest ona dla niego wiarygodna. W takim przypadku treść została przeniesiona z nieświadomości do nieświadomości. Jeśli pacjent nie zajmuje się już tą zawartością lub nadal się nią zajmuje, istnieje niebezpieczeństwo, że zawartość podwyższona do poziomu świadomości wstępnej zapadnie się z powrotem w nieświadomość (opór). Aby tak się nie stało, konieczne jest uświadomienie pacjentowi, aby odsłonięcie było zabezpieczone i nie wpadło z powrotem w nieświadomość. Dla osiągnięcia celów terapeutycznych kluczowe znaczenie ma internalizacja, po której następuje wdrożenie do działania. Ponieważ wszystko jest procesem, nie należy rozpaczać, jeśli ktoś cierpi z powodu innego niepowodzenia. Ponieważ wdrożenie nowych informacji wymaga czasu. Ważne jest to, że chcesz pracować nad sobą i jesteś gotów stawić czoła represjom.

Jeśli zaburzenia i symptomy mogą być naprawione, inne tematy są opracowywane w tym samym czasie i inne tematy, takie jak poczucie braku bezpieczeństwa, kompleksy niższości i strachu są zamknięte i rośnie siła ego.

Prowadzi to do ulgi w relacjach międzyludzkich, skutecznej komunikacji i harmonijnego życia razem. Powstaje zdrowa komunikacja: Rozmowy charakteryzują się teraz jasnością i celowością.

Trudności napotymane w procesie terapeutycznym to obrona i opór pacjenta. Osoba dotknięta chorobą boi się, co aktywuje mechanizmy obronne, które z kolei przeciwdziałają celom terapeutycznym w sposób przeciwstawny do zamierzonego. Ważną rolę odgrywają tu podstawowe zaufanie i miłość. Jeśli są one ranne z przyczyn biograficznych wczesnego kompleksu Edypalnego, stan psychiczny się pogarsza. Tutaj podana jest potrzeba rekonstrukcji biografii pacjenta w związku ze stanem intrapsychicznym i tym samym psychodynamiką (tamże).

Regresja

Freud definiuje regresję jako mechanizm obronny, który wzmacnia nerwicę. Oznacza to zarówno regresję i załamanie w sensie regresji jako zanik i degenerację, jak i opadanie na wcześniejsze fazy rozwoju. Może również reprezentować pragnienie pozostania dzieckiem. W wyobraźni regresja może być zawsze użyta nieświadomie, aby pokonać trudności. Takie zachowanie jest opisane jako mechanizm obronny. Regresja służy do zapobiegania poczuciu winy, strachu i niższości związanych z niepowodzeniem, aby stać się świadomym. Zarządzanie lękiem i obrona impulsowa mają na celu czasowe wycofanie się do wczesnej fazy rozwoju w dzieciństwie. Działania zastępcze podobne do dziecięcych obejmują świadome konfrontacje ze stresującymi treściami, takimi jak chwyt papierosów, alkoholu lub Narkotyki, aby uciec od rzeczywistości. Proste prymitywne reakcje przejawiają się w formie łez, buntu i choroby (tamże).

Projekcja

Projekcja to każdy nieświadomy, destrukcyjny, infantylny wzorzec zachowania, który jest prowadzony na zewnątrz. Wszystkie negatywne cechy, które człowiek nosi przy sobie, są rzutowane na innych ludzi. Jest samouwielbienie. Jeden widzi drugiego nie takim, jakim jest, ale takim, jakim chce się być. Osoba poszkodowana czuje się niesprawiedliwie traktowana, "niesprawiedliwość" stanowi deficyt w przestrzeni.

Projekcja może być rozumiana zarówno jako normalny proces psychologiczny, jak i złożony mechanizm obronny. Z introjeksią ma wspólne rozwinięcie patologicznego znaczenia jako eksternalizacja w postaci przesunięcia na zewnątrz.

Można to porównać na przykład do przesądów: Rzeczy, które się nie podobają w sobie, są rzutowane na siebie nawzajem. Przedstawiciele obcych przedmiotów na podstawie traum, które wydarzyły się w dzieciństwie, są reprezentowani tu i teraz przez pewną osobę/kozła ofiarnego. Pojawienie się ludzkich konfliktów i próba ich rozwiązania zawsze nie powiedzie się ze względu na obecność projekcji. Dlaczego tak jest? Dyskusje i interpretacje wynikają z naszego rozumienia, naszego stosunku/świadomości. Jak już wspomniano, w konfliktach międzyludzkich istnieje nieporozumienie, ponieważ komunikujemy się za pomocą racji, podczas gdy przyczyną konfliktu są głównie stłumione traumy nieświadomości. Wiemy, że świadomość i nieświadomość nie komunikują się ze sobą.

Literatura

- Andrawis A, (2018): Determinanty decyzji w sprawie postępowania przy przemieszczaniu wyzdrowienia, w sprawie znaczenia ujawniania przez psychoanalizę wczesnego dzieciństwa przemieszczeń w związku z postawą wiary chrześcijańskiej
- Freud A, (2006): The Self and the Defense Mechanisms, Fischer Verlag.
- Freud S, (2006): Hemmung, Symptom und Angst, Fischer Verlag.
- Freud S, (1984 s. 306), Psychoanaliza, Wybrane publikacje Taschenbuch Verlag, Reclam
- Freud S, (2007): Study edition Schriften zur Behandlungstechnik, Fischer Verlag.
- Hardt J, (2013): Metoda i techniki psychoanalizy. Eksperymenty w praktyce, Psychosozial-Verlag
- Mentzos S, (2010): Neurotyczne przetwarzanie konfliktów. Wprowadzenie do neurobiologii psychoanalitycznej z nowymi perspektywami, Fischer Verlag.
- Mertens W, (2004): Introduction to Psychoanalytic Therapy, Volume II. Wydawnictwo Kohlhammer.

Prof. Dr. Andrawis